

opusdei.org

Razmatranja: Peta nedjelja svetog Josipa

Peto razmatranje za sedam nedjelja svetoga Josipa. Teme su: Josip pozdravlja Božje planove; otkrivanje Boga u svakodnevnim događajima; i božanska logika Božjih planova.

30.01.2024.

OBIČAN ŽIVOT pun je događaja i odluka koje određuju put kojim idemo, a neki od njih su od velike važnosti za našu budućnost. Ako

inače trebamo razmišljati o svojim izborima u Božjoj prisutnosti, to je tim više potrebno kada smo suočeni s posebno teškim odlukama i događajima. „Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti Mariju za ženu” (Mt 1,20), rekao je anđeo patrijarhu. Evanđelje po Mateju govori nam da je Josip u svojoj molitvi razmišljao o tome što se događa kako bi odlučio kako postupiti. Stoga ga vidimo kao „čovjeka punog poštovanja i osjećaja. Iako ne razumije širu sliku, odlučuje zaštititi Marijino dobro ime, njezino dostojanstvo i život. U njegovom oklijevanju kako najbolje postupiti, Bog mu je pomogao prosvijetlivši njegovu prosudbu.” [1]

Gospa je vjerom začela Krista, jer je prihvatila Božje planove i vjerovala da će se ispuniti riječi anđela. Isto bismo mogli reći i za svetog Josipa, koji je također prihvatio ono što mu je Bog priopćio. Sveti patrijarh povjerovao je onome što mu je

naviješteno i osobno se uključio u to. Učinio je Božji plan svojim, vjerujući da je dobar ne samo za čovječanstvo općenito, već i za njegovu vlastitu sreću. Mogli bismo reći da je uspješno umjetničko djelo "vjerno" umjetnikovom izvornom planu. Ali Bog ulazi u odnos sa stvorenjima koja posjeduju istinsku slobodu, tako da je "umjetnost" naučiti prihvatiti njegove planove i prepoznati njihov dobar utjecaj na nas i na one oko nas.

Život svetog Josipa odvija se u uobičajenim situacijama: u njegovom poslu, u njegovoj obitelji, u cijeloj njegovoj svakodnevici. I tamo uči prihvatiti Božji dar i pomoći mu da postane stvarnost. Možemo zamoliti svetog patrijarha da obnovi naš pogled i naše srce, kako bismo uvijek spremni dočekali Božje darove i planove.

SVI SMO MI pozvani formirati domove koji, poput Kristova, imaju svoja vrata širom otvorena drugima. Dočekivati druge znači imati hrabrosti primiti ih s nježnošću, prepoznati što je dobro u njima, ohrabriti ih i preuzeti inicijativu u traženju njihova dobra. To znači imati naše srce uvijek otvoreno za njihove potrebe. Sveti Josip „zasigurno nije pasivno rezigniran, nego hrabro i čvrsto proaktivan. U našim životima prihvaćanje i dobrodošlica mogu biti izraz dara snage Duha Svetoga.”[2]

Sveti patrijarh je vjeran čovjek koji se prije svega otvara Božjem glasu. Ali također prihvaća svjetla i sjene situacije u kojoj se nalazi i prepoznaje izazove koje svijet i ljudi oko njega postavljaju njegovoj zadaći. „Ovdje se još jednom susrećemo s tim kršćanskim realizmom koji ne odbacuje ništa što postoji. Stvarnost je, u svojoj

tajanstvenoj i nesvodivoj složenosti, nositeljica egzistencijalnog smisla, sa svim svojim svjetlima i sjenama.

Tako apostol Pavao može reći:

‘Znamo da sve surađuje na dobro onima koji Boga ljube’ (Rim 8,28). Na što sveti Augustin dodaje, ‘čak i ono što se zove zlo (etiam illud quod malum dicitur).’ U ovoj većoj perspektivi, vjera daje smisao svakom događaju, koliko god on bio sretan ili tužan.”[3]

Sveti Josemaría često je napominjao da Josip nikada nije prestao tražiti najbolji način da provede Božje planove, koje je napravio svojim. „On svoje ljudsko iskustvo stavlja u službu vjere. Kad se vratio iz Egipta, ‘saznavši da je Arhelaj naslijedio svog oca Heroda kao vladar Judeje, bojao se otići tamo.’ Drugim riječima, naučio je raditi unutar božanskog plana. I kako bi potvrdio da je činio pravu stvar, Josip je dobio upute da se vrati u Galileju.”[4] U našim

nastojanjima da izvršimo zadaću koju nam je Bog povjerio, naići ćemo i na uspjehe i na padove. Ali čak i usred neuspjeha možemo otkriti Božji glas koji nas tješi, upućuje i prosvjetljuje. „Na taj način postajemo otvoreni dubljem značenju. Naši se životi mogu čudesno preporoditi ako smognemo hrabrosti živjeti ih u skladu s Evanđeljem. Nije važno ako se čini da je sve pošlo po zlu ili se neke stvari više ne mogu popraviti. Bog može učiniti da cvijeće niče iz kamenitog tla.”[5]

„POGLEDAJTE GDJE se Krist rodio“, savjetovao nam je sveti Josemaría. „Sve tamo govori o bezuvjetnom sebedarju. Josip, čiji je život slijed teškoća pomiješan s radošću što je Isusov skrbnik, riskira svoju čast, spokojan kontinuitet svog rada, svoju mirnu budućnost: cijelo njegovo postojanje je spremno za sve što Bog može tražiti ... U Betlehemu nitko ništa ne zadržava za sebe. Tamo ne

čujemo ništa o mojoj reputaciji, mom vremenu, mom radu, mojim idejama, mojim preferencijama, mom novcu. Tu je sve stavljeno u službu Božje čudesne pustolovine s čovječanstvom, Otkupljenja.”[6] Da bismo prihvatili događaje i druge ljude kao što je činio sveti patrijarh, trebamo se prepustiti u Božje ruke. Kad se pouzdamo u Boga, a ne u sebe, moći ćemo izvući pouke iz svih i svega, pa i iz svojih pogrešaka, jer iza njih uvijek možemo nazreti Božju ruku. „Duhovni put koji nam Josip trasira nije onaj koji objašnjava, nego prihvaća. Samo kao rezultat ovog prihvaćanja, ovog pomirenja, možemo početi nazirati širu povijest, dublje značenje.”[7]

Sveti Josip se nije pobunio protiv anđelove najave, nego je nastojao učiniti sve što je mogao da izvrši ono što je smatrao najboljim za Isusa. Kada je tražio smještaj za rođenje djeteta, nije se žalio na svakom

mjestu gdje su odbijeni. Niti je tvrdoglavo inzistirao na tome da ostane u Betlehemu kad je saznao za Herodovu prijetnju, koliko god nepravedno bilo biti prisiljen krenuti u Egipat. Kao što sveti Josemaría ističe, u svakom od ovih događaja sveti je patrijarh „malo po malo naučio da nadnaravni planovi imaju božansku logiku koja ponekad remeti ljudske planove.”[8] Stoga trebamo tražiti mudrost Isusova zemaljskog oca, naučiti razumjeti tu božansku logiku i prihvatiti ljude i događaje oko nas kao Božje darove.

[1] Papa Franjo, *Patris corde*, br. 4.

[2] *Ibid.*

[3] *Ibid.*

[4] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 42.

[5] Papa Franjo, Patris corde, br. 4.

[6] Sveti Josemaría, Pismo, 14. veljače 1974., br. 2.

[7] Papa Franjo, Patris corde, br. 4.

[8] Sveti Josemaría, Susret s Kristom, br. 42.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/
razmatranja-peta-nedjelja-svetog-josipa/
\(7.08.2025.\)](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/razmatranja-peta-nedjelja-svetog-josipa/)